

Εορτασμός της Αγίας Βαρβάρας Πολιούχου της Δράμας- Τα караβάκια των ευχών

Λαϊκός θρύλος για το έθιμο με τα караβάκια των ευχών

(Από *visit-drama.com*) Σύμφωνα με τον λαϊκό θρύλο που “τυλίγει” τις πηγές της πόλης, όταν το 1830 η Δράμα κατακτήθηκε από τους Τούρκους, το παλιό εκκλησάκι της Αγίας Βαρβάρας γκρεμίστηκε για να χτιστεί στη θέση του ένα τζαμί. Τα σχέδια των κατακτητών, όμως, άλλαξαν ανήμερα της γιορτής.

Η περιοχή πλημμύρισε με νερό κι έτσι το τζαμί δεν χτίστηκε ποτέ. Από τότε, η Αγία Βαρβάρα έγινε η πολιούχος της Δράμας και ακριβώς απέναντι από τη λίμνη, με τα θεμέλια της παλιάς εκκλησίας στα σπλάχνα της, χτίστηκε η καινούρια εκκλησία, που αφιερώθηκε στην Αγία που έσωσε το εκκλησάκι της.

Όσο για το έθιμο με τα караβάκια των ευχών υπάρχουν δυο εκδοχές:

1. Σύμφωνα με την πρώτη, την παραμονή της Αγίας Βαρβάρας, μετά τη λιτανεία, ο κόσμος έστελνε στο βυθισμένο εκκλησάκι το κεράκι του για την Αγία πάνω σε ένα σανίδι από ξύλο.
2. Η δεύτερη εκδοχή βασίζεται στο ότι η Αγία Βαρβάρα ήταν και προστάτιδα των κοριτσιών που τις φιλούσε από τη γλωσσοφαγιά και τις βοηθούσε στα αισθηματικά τους.

- Έτσι, όλα τα ελεύθερα κορίτσια, στις 3 Δεκεμβρίου, στη διάρκεια της ακολουθίας του εσπερινού και μόλις σκοτείνιαζε, έβαζαν τα κεράκια τους πάνω σε σανίδες ξύλου και μαζί με μια ευχή τα έστελναν στο βυθισμένο εκκλησάκι της Αγίας Βαρβάρας.
- Η πορεία της σανίδας στη λίμνη έδειχνε, αν η ευχή θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Αν το κεράκι έσβηνε, θεωρούσαν πως επρόκειτο για αποτυχία, αλλά η ελπίδα έμενε, καθώς το επόμενο πρωί όλα τα κορίτσια κατέφθαναν και πάλι στη λίμνη για να πλυθούν με το νερό που η Αγία Βαρβάρα είχε αγιάσει το προηγούμενο βράδυ.

Σε κάθε περίπτωση, η γιορτή της Αγίας Βαρβάρας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ιστορία της πόλης και των ανθρώπων της.

Σήμερα, κάθε χρόνο, παραμονή της Αγίας Βαρβάρας, τρεις γενιές συγκεντρώνονται γύρω από τη μικρή λίμνη της Δράμας για να αναβιώσουν ένα έθιμο, οι ρίζες του οποίου χάνονται στη μακρά ιστορική παράδοση της ακριτικής αυτής πόλης.

Είναι αυτή η ανάγκη να “επικοινωνήσουν” με την ιστορία τους, με το παρελθόν τους, που οδηγεί αυτούς τους ανθρώπους στην αναβίωση του εθίμου.

Είναι η χαρά του μικρού παιδιού να τηρήσει το έθιμο που γνώρισε από τον πατέρα του κι αυτός με τη σειρά του από τον δικό του πατέρα.

Είναι η επιθυμία να στείλουν μια ευχή στο χθες για να πάρουν μια χαρά στο μέλλον.

Είναι η ικανοποίηση της κατασκευής του μικρού караβιού, που θα μεταφέρει αυτή την ευχή στο κέντρο της λίμνης! Και κυρίως, είναι η περηφάνια όλων,

μικρών και μεγάλων, όταν η ομαδική δουλειά για να κατασκευαστεί το “καραβάκι των ευχών” φτάνει στο τέλος της.

Τότε, έρχεται η ώρα, το караβάκι να φωτιστεί με κεριά ή φωτάκια με μπαταρία και να πέσει στη λίμνη για να κάνει ένα μικρό ταξίδι μεταφέροντας πολύτιμα αισθήματα:

- ευχές,
- προσδοκίες,
- όνειρα,
- ελπίδες.
- Τα “καραβάκια των ευχών” τα τελευταία χρόνια έχουν μετατραπεί σε μια μεγάλη γιορτή γύρω από τα νερά της Αγίας Βαρβάρας με επίκεντρο τον μικρό ναό της Αγίας.

